

[Viggo Starcke.]

modstand mod denne bacontold i England, men denne modstand vil blive svækket og undergravet af den danske regering selv netop gennem dette forslag. Det er derfor den tåbeligste politik, man kan tænke sig, og det eneste rigtige vil være at standse behandlingen af forslaget.

Her i efteråret blev der med store omkostninger holdt en britisk udstilling i København. Kort tid efter sattes der fra dansk side en agitation i gang: køb dansk, og den følges nu op af dette forslag. Det er, ligesom man kunne have sparet alting. Der er dem, der siger, at der hos danske kunder er et snobberi for at købe udenlandske varer og udenlandske anerkendte kvaliteter. Ja, det er muligt, men det er da folks private sag, og Danmark kan ikke være helt uinteresseret i noget sådant, fordi Danmark altid har tilstræbt, at danske landbrugsvarer skulle være kvalitetsvarer, som vi på en måde ønsker at f. eks. det engelske marked skal snobbe for. Danmark er det land i verden, der har den højeste import og eksport i forhold til sin befolkningmængde. Vi er derfor vitalt interesseret i en frigørelse af handelen.

Når nu den højtærede finansminister i sin fremsættelse af dette forslag talte om at se problemerne i et noget videre perspektiv, var det egentlig godt at vide, hvad han mente med det, om han udelukkende sigtede til Nordisk Råd og planerne om et fællesnordisk marked. Men der er det ved det, at Danmark samtidig er det land i verden, der i gennemsnit har den laveste toldbeskyttelse, og til trods for, at Danmark i gennemsnit har den laveste toldbeskyttelse, har vi i Danmark den højeste levestandard mellem de europæiske Atlantpagtlande, og dette viser med klarhed, at man kan have en høj levestandard med en lav toldbeskyttelse.

Det nordiske fællesmarked vil være et stort fremskridt, hvis det kan gennemføres på de laveste toldsatsers niveau. Hvis det nordiske fællesmarked skal sigte på en væsentlig storskandinavisk protektionisme, vil det ikke være noget for Danmark. Det nordiske samarbejde har kun berettigelse som led i en toldafrustningskampagne. Danmark skal ikke risikere et verdensmarked for at vinde et nordisk marked, som ikke engang det danske landbrug får

del i. Det er værdifuldt, at der indenfor Nordisk Råd er planer om, at småtolden skal falde væk, og at frilisterne skal udvides, men Danmark bør ikke opgive sin frihed til selv at frigøre sin handel, og Danmark bør ikke ødelægge sin mulighed for at kunne afvikle sine egne toldsats.

Vil der i fremtiden kræves enstemmighed mellem de nordiske lande til toldændringer? Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han er i stand til at oplyse noget om dette problem. Efter mit skøn er det sådan, at enhver dansk toldnedsættelse, enhver dansk frigørelse af handelen, er et stykke nordisk samarbejde, og det vil være et væsentligt bidrag fra Danmarks side, hvis Danmark bare kunne nøjes med at afgive et tilsagn om altid at ville holde sine toldsats under Sveriges og Norges. Jeg vil gerne minde den høje regering om, at der findes byer, som hedder Malmø, Landskrona, Helsingborg og Flensborg, hvor danske forbrugere meget let kan rejse hen og forsyne sig med tekstilvarer. Der findes i den danske presse allerede store annoncer om at komme til Malmø og til andre lande for at købe tekstilvarer. Det er den danske tekstilindustri ikke interesseret i.

Den 15. januar i fjor udtalte den højtærede økonomi- og arbejdsminister Krag i OECC — jeg beder om den høje formands tilladelse til at citere:

„Den største meningsforskel mellem os og landene med høje toldmure går ud på, at medens de tror, at frihandel med landbrugsvarer ikke kan indføres, før de har skabt konkurrenceedygtige landbrug, hævder vi, at konkurrence og frihandel netop er midlerne til at forøge produktion og produktivitet.“

Dette kan da ikke blot gælde landbruget, det bør også anvendes på tekstilindustrien, og jeg håber, den højtærede minister er enig med mig deri. Selve socialdemokratiet var i Staunings tid afgjort af den anskuelse, som blev vedtaget i 1913, at man ville afskaffe skatter og love, som skaber varefordyrelse for befolkningen. Er man i færd med at forlade det synspunkt nu? Vil man gennemføre en varefordyrelse ved lov?

Ved indgangen til „Social-Demokraten“'s bygning i Nr. Færimagsgade står der på en lille tavle et vers, som jeg anmoder formanden om tilladelse til at citere: